

Fotoboken ”Meningen med livet”

Bakgrund

Det är snart 70 år sedan befrielsen. Med den blev sanningen om koncentrationslägren och vad som pågått där långsamt en verklighet för omvärlden.

Med befrielsen rullade de så kallade vita bussarna, med överlevare. Organisationen bakom, beräknade att bussarna räddade 15 000 människor varav många hamnade i Sverige. Flera av dessa valde att stanna kvar och bygga en ny tillvaro här. Personligen har jag i många år funderat hur människor klarar av att uthärda den till total mänsklig förnedring de utsatts för i getto och koncentrationsläger.

Vi har alla tagit del av vittnesmålen om den obeskrivliga behandling människor utsattes för i dessa läger, enkom för sitt ursprung eller sin övertygelse eller sexuella läggning.

I dag har vi ett parti i vår riksdag med starka nationalsocialistiska grundvärderingar och uttalat främlingsfientliga åsikter.

Det betyder i praktiken att 5 % av valmanskåren sympatiserar med dessa åsikter!

Vilka var det då som överlevde? Var det en slump att dessa människor överlevde. Nej, jag är övertygad om att det finns en eller flera gemensamma nämnare.

Svaret finns i mötet med dem som överlevde! För mig är det en fråga där svaret inte kan vänta.

Av dess överlevande finns inte många kvar i livet i dag. När de är borta, har deras röster och vittnesmål tystnat för evigt.

Jag vill förstå, hur, hur människor klarar av att gå vidare...

Vi har alla lyssnat till vittnesmålen om den ohyggliga behandling människor utsattes för i lägren.

Hos flera av dessa människor fanns någonstans en alltid närvarande tanke och en strimma hopp och förtröstan. En vilja att leva...

Tankar som i stunden gav livet en mening, trots allt...

Ord och ideologier formade en gång de människor som begick dess obeskrivliga handlingar. Människor som vid sina skrivbord skissade och vid möten planerade en industriell utrotningsprocess med högsta möjliga effektivitet som mål.

Ord som fick människor att begå obeskrivliga handlingar mot sina människor med fullständigt obegripliga förevändningar. Dessutom urskillningslöst mot såväl män, kvinnor, barn och gamla. I en fast övertygelse att det var rätt!

Vi har ett kollektivt ansvar att värna om vårt samhälle och vår demokrati. Värna om rätten att låta alla komma till tals. Vi har också ett ansvar att ta debatten med krafter som motverkar våra grundläggande värderingar som ex. alla människors lika värde!

Vi får aldrig underskatta ordets makt!